

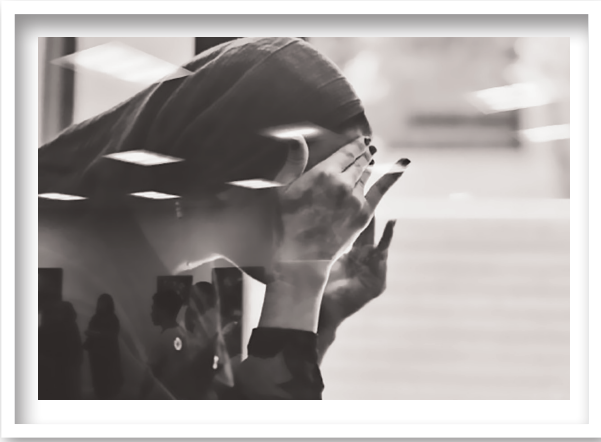

افشین حیدری روزنامه‌نگار

تصویب قانون مجازات اسیدپاشی به ۶۰ سال پیش برمی گردد. در ۱۹ بهمن سال ۱۳۳۷ مجلس وقت به دنبال یک فقره اسیدپاشی به صورت علیه مرتکب‌شوندگان این اسیدپاشی یکی از انواع شدید خشونت است که مرتکبان آن در پی انتقام جویی عشقی یا وسیله‌ای برای اخاذی و سرقت و اختلاف خانوادگی، دست به چنین جنایتی می‌زنند. البته مساله اسیدپاشی در کشورهای دیگر هم اتفاق افتاده است و حتی انگلیس به‌عنوان رکورددار اسیدپاشی در دنیا شناخته می‌شود و در سال ۲۰۱۶ تا رقم ۴۵۴ مورد حمله اسیدی در این کشور ثبت شده است. تصاویر قربانیان این شکل از خشونت، همیشه ناراحت کننده بوده و اهل فرهنگ و هنر نسبت به این پدیده اجتماعی واکنش نشان می‌دهند. جمعه هشتم تیرماه گالری تابستان «خانه هنرمندان» میزبان عکس هایی بود که فارغ از جنبه هنری آن، مساله اسیدپاشی حرف اول آن را می‌زد. نمایشگاه «سرنوشت توراتی رقم‌زد که دیگران می‌پرستیدند، به گوشه‌ای از زندگی مرضیه ابراهیمی، آخرین قربانی اسیدپاشی اصفهان می‌پردازد و فارغ از هر گونه جنبه هنری، سعی دارد زنگ خطری برای مردم و مسئولان جامعه باشد. نگار مسعودی عکاس این مجموعه با ارائه ۲۰ فریم عکس و یک اینستالیشن سعی کرده فارغ از هر گونه قضاوت شخصی و درد و رنج سوژه؛ مخاطب را با گوشه‌ای از زندگی وی در مدت ۱۵ روز همراهی نشان دهد. این هنرمند به موازات این نمایشگاه که در حال تهیه مستندی از مرضیه ابراهیمی است سعی دارد جنبه‌های بیشتری از زندگی وی را در سه سال پس از حادثه به تصویر درآورد. در افتتاحیه این نمایشگاه علاوه بر استقبال گرم مردم، حضور چهره‌های فرهنگی و هنری از جمله بازیگران سینما و تلویزیون، فضای نمایشگاه را تغییر داده بود. در ادامه علاوه بر گفت و گو با نگار مسعودی هنرمند عکاس این مجموعه، گفت وگوهایی را با حاضران این نمایشگاه ترتیب دادیم که می‌خوانید:

+++

نگار مسعودی، عکاس این مجموعه پرداختن به آسیب‌های اجتماعی که پیش روی زنان جامعه وجود دارد را یکی از دغدغه‌های خود در تولید آثار هنری دانست و در این خصوص بیان داشت: «تاکنون نمایشگاه‌های متعددی در این حوزه برگزار کرده‌ام و در حد توأم سعی کرده‌ام محدودیت‌ها و موانعی را که سد راه پیشرفت زنان جامعه است، با عکس‌ها و فیلم‌های خودم مطرح کنم. موضوع اسیدپاشی که هرچند وقت یک بار در جامعه شاهد آن هستیم نیز ذهن من را مدت‌ها به خود مشغول کرده بود و خواستم به زنانی که در اصفهان مورد حمله اسیدپاشی قرار گرفته بودند، بپردازم؛ چون فکر می‌کنم آن‌طور که باید در رسانه‌ها به آنها پرداخته نشده بود و از این نظر مظلوم واقع شدند.»

اتفاق روز

۱۸۸۵ اثر به سومین جشنواره بین‌المللی حقوق بشر آمریکایی ارسال شد

بررسی سه بعد از مصادیق حقوق بشر توسط ایالات متحده خبر داد و گفت: «اولین آن، نقض حقوق بشر در داخل کشور آمریکا است که مصادیق بسیار گوناگونی را تبعیض نژادی، تبعیض جنسیتی، تبعیض میان شهروندان و... دارد. دومین مورد نقض حقوق بشر توسط ایالات متحده در سطح جهان نسبت به سایر کشورها مثل استفاده از بمب اتمی، مداخله‌های زیاد در کشورهای دیگر، تحریم‌ها و... است و موضوع سوم مربوط به نقض حقوق بشر توسط ایالات متحده نسبت به مردم ایران در قبل از انقلاب و پس از انقلاب است.» وی با اشاره به بخش علمی این فراخوان یادآور شد: «بخش علمی این جشنواره شامل مقالات علمی پژوهشی و کتاب بود که با استقبال بسیار خوب اندیشمندان و دانشگاهیان کشور مواجه شد.» دبیر سومین جشنواره بین‌المللی حقوق بشر آمریکایی درباره تعداد آثار ارسال شده به دبیرخانه این جشنواره نیز گفت: «۵۷۴ نفر از هنرمندان داخلی، ۱۲۷۰ اثر و ۲۱۵ نفر از هنرمندان خارجی، ۶۱۱ اثر و در مجموع از ۸۷۰ هنرمند داخلی و خارجی، ۱۸۸۵ اثر را به دبیرخانه سومین جشنواره بین‌المللی حقوق بشر آمریکایی ارسال کردند که نسبت به سال گذشته تقریباً بیش از ۵۰ درصد در تعداد آثار و

«از قلب اروپا» و «بوی بادام» در خانه هنرمندان

گالری آنالین در نگارخانه بهار افتتاح شد. نمایشگاه گروهی نقاشی «بوی بادام» دربرگیرنده ۱۸ نقاشی از ۱۸ هنرمند زیر ۳۵ سال است. آثاری که به این نمایشگاه راه پیدا کرده‌اند از میان ۱۵۰ نقاشی از ۱۰۰ هنرمند جوان ایرانی انتخاب شده‌اند. این آثار موضوعاتی همچون ممنوعیت سلاح‌های شیمیایی، نقش قربانیان جنگ‌افزارهای شیمیایی در افزایش آگاهی عمومی و تلاش‌های آن برای ایجاد صلح را شامل می‌شود. داوری این آثار را جمال عرب‌زاده و نسرتین عتیقه‌چی برعهده داشتند. فرایند عنوان نخستین نمایشگاه انفرادی عکس «متس الکساندر گرنابو» عکاس نروژی به نمایشگاه گردانی «مونس محمودی» است. به گفته وی متس الکساندر گرنابو یک عکاس نروژی است که برای گرفتن عکس‌هایش یک روزن طولانی سه مرحله‌ای را طی می‌کند. عکس‌های این مجموعه وام‌دار صحنه‌ارایی تئاتر، امکانات ویژه آن و

به بهانه نمایشگاه عکس «سرنوشت تورا بتی رقم زد که دیگران می‌پرستیدند»

عکس‌هایی که به خارج از کشور نمی‌روند

پیشنهادهایی برای نمایش آن در کشورهای فرانسه، هلند، اسپانیا و... داشتیم که به دلایل سیاسی و سیاه‌نمایی‌هایی که شاید از برگزاری این نمایشگاه متصور شود از پذیرفتن این دعوت‌ها صرف‌نظر کردم و فکر نمی‌کنم جز در ایران، آثار را در جای دیگری نمایش دهم

زندگی مرضیه بدهم سعی کردم تا روایتگر یک زندگی عادی باشم که مثل هر فرد دیگری در جامعه زندگی می‌کند و بگویم که هیچ آدمی حتی با اسید نیز حذف‌شدنی نیست بلکه آن چیزی که مهم است، عزم و اراده آدم‌ها است که با داشتن آن می‌توان دوباره در چرخه زندگی قرار گرفت.» زندگی مستندساز با سوژه و حضور درخصوصی‌ترین لحظه‌های زندگی وی می‌تواند بر اثرگذاری کار بیفزاید؛ موضوعی که در بعضی آثار این مجموعه به وضوح دیده می‌شود. در این خصوص این عکاس از همراهی خود با سوژه این‌طور می‌گوید: «تا قبل از این همراهی، مطالعات و تحقیقات زیادی پیرامون قربانیان اسیدپاشی داشتم ولی این همراهی و تماشا کردن درهایی که در نیمه‌های شب با نگاه‌های منفی مردم جامعه نسبت به مرضیه وجود داشت هر چه بیشتر من را در جریان زندگی آنها قرار داد.» وی ادامه داد: «آلمان‌هایی که ملاک زشتی یا زیبایی فرد تعیین شده، بیش از هر چیز ساخته ذهن بشر است. به نظر من این‌که بخواهیم نقض‌های افراد را نیز گنماییم کنیم، خیلی بی‌معنی است بلکه باید در تفکر و ذهن خود تغییر ایجاد کنیم تا واقعیت‌ها را همان‌طور که هست ببینیم و درک کنیم.» این مستندساز، چاپ سیاه و سفید آثار را به خاطر جنس کار و موضوع آن و برای ارتباط هر چه بهتر بیننده با واقعیت تلخ اسیدپاشی عنوان کرد و بیان داشت: «اثر مستند باید بدون هرگونه جهت‌گیری و نظر شخصی هنرمند ارائه شود و در این

یادداشت، اخبار و گزارش‌هایی از تازه‌های فرهنگ و هنر

هیچ گونه حواشی در متن زندگی مرضیه ابراهیمی قرار دهد که فکر می‌کنم موفق هم شده است و امیدوارم در این دنیا که می‌توان با محبت و دوست داشتن به همدیگر عشق ورزید، دیگر شاهد وقایع این چنینی نباشیم.»

❶ قربانیان آسیب‌های اجتماعی حذف‌شدنی نیستند مرضیه ابراهیمی، قربانی این اسیدپاشی از هدف خود برای به تصویر کشیده شدن زندگی اش توسط هنرمندان جامعه گفت و پیشنهاد عکاس این نمایشگاه را یکی از خواسته‌های چندین ساله خود دانست که بالاخره محقق شد و در این رابطه بیان داشت: «وقتی این پیشنهاد توسط نگار مسعودی مطرح شد، بدون هیچ گونه فکری آن را پذیرفتم؛ چون اعتقاد داشتم مساله اسیدپاشی نباید خاموش و کم‌رنگ شود بلکه باید در جامعه ما هر چه بیشتر به آن بها داده شود و مردم و مسئولان را باید هر چه بهتر نسبت به آن آگاه کنیم تا از اتفاق افتادن آن برای انسان‌های دیگر جلوگیری شود.» وی ادامه داد: «در کنار هم‌ذات پنداری که از جانب مخاطب با من ایجاد می‌شود ما خواستیم با ارائه این نمایشگاه نشان دهیم که با امید داشتن نیز می‌توان در جامعه زندگی کرد و باید بگویم قربانیانی مثل من حذف‌شدنی نیستند و می‌توانیم به زندگی خودمان ادامه دهیم.» ابراهیمی، اعتماد به نفس و ایستادگی در برابر مشکلات را در تغییر نگاه مردم به قربانیانی مثل من تاثیرگذار خواند و گفت: «با این نمایشگاه هنری و فعالیت در جامعه سعی دارم بگویم که ظاهر متفاوت با دیگران و نقص عضو دلیلی برای پایان زندگی نیست بلکه می‌توان در شرایط بد جسمانی نیز به‌عنوان عضوی از جامعه مشارکت فعال داشت.»

❷ رمز موفقیت آثار مستند، تداوم آنها است الهام‌پاوه نژاد، بازیگر سینما، تئاتر و تلویزیون برگزاری نمایشگاه‌های هنری و با دغدغه آسیب‌های اجتماعی را یکی از لازمه‌های جامعه پویای شهری دانست و گفت: «نمایش عکس‌هایی از قربانی اسیدپاشی که در کسری از ثانیه، بخشی از زیبایی خودش را از دست داده است، تلنگری به مردم، هنرمندان و مسئولان است که چرا باید ماده اسید به راحتی و بسیار ارزان در اختیار همگان باشد و چرا تا الان قوانین محکم و جامعی در جهت منع استفاده از آن تصویب نشده است. بدون شک این عکس‌های می‌تواند در حد خودش ما را با بخشی از دردها و حسرت‌های زندگی افرادی مثل مرضیه آگاه کند و باید برای استمرار آنها هر چه بیشتر بکوشیم.» وی رسالت نمایشگاه‌هایی با موضوع آسیب‌های اجتماعی را باعث حساس شدن مردم نسبت به ناهنجاری‌های جامعه دانست و خاطرنشان کرد: «آثار هنری برای این‌که بتوانند در جامعه خودش را هر چه بهتر نشان دهد، نیاز است تا از بخش رسانه‌ای هر چه بهتر کمک بگیرد و در کنار این مهم، تداوم رمز موفقیت کارهای فرهنگی است. حمایت جنبش‌های مردمی و هنرمندان نیز از این گونه اقدامات فرهنگی که با هدف کاهش آسیب‌های اجتماعی تولید شده است، می‌تواند چراغ این گونه فعالیت‌های فرهنگی را هر چه بهتر زنده نگه دارد.»

اتفاق روز

درجه علمی پژوهشی دریافت می‌کنند، در فصلنامه ویژه‌ای که دارای امتیاز علمی پژوهشی نیز هست، منتشر می‌شوند. ضمن اینکه کتاب مجموعه آثار جشنواره نیز روز اختتامیه چاپ شده در اختیار علاقه‌مندان قرار می‌گیرد.»

اعطای مدرک درجه یک هنری به دو عکاس پیشکسوت

شورای ارزشیابی هنرمندان، شاعران و نویسندگان کشور، دو عکاس خبری فعال در مبارزات انقلاب اسلامی و سال‌های دفاع مقدس را حائز دریافت مدرک درجه یک هنری دانست. محمد صیاد صبور، متولد ۱۳۲۶ و محسن وفائی شاندیز متولد ۱۳۳۱، از جمله عکاسان خبری فعال در رسانه‌ها هستند که عکس‌های متعدد آنها در رسانه‌های خارجی و داخلی اثرگذار بوده است. نشان درجه یک این افراد با بررسی و تایید پنج نفر از استادان در کمیته تخصصی، در آخرین جلسه به تصویب استادان و متخصصان شورا رسید. نمایندگان تام‌الاختیار وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، وزیر علوم، سازمان برنامه و بودجه و فرهنگستان هنر در این جلسه حضور داشتند. مطابق مصوبات دولت و شورای عالی انقلاب فرهنگی، اعطای درجه یک هنری به هنرمندان و نویسندگان، هم‌تراز با مدرک دکتری در دانشگاه‌های رسمی کشور است و دریافت کنندگان درجه یک هنری، از همه امتیازات مربوط به قانون مدیریت خدمات کشوری برخوردار خواهند بود.

تعداد شرکت کنندگان رشد داشتیم.» آجرلو افزود: «امسال از ۴۰ کشور خارجی و ۲۶ استان داخلی در این جشنواره آثار پذیرفته شد که در سال‌های قبل این گسترگی وجود نداشت و تلاش‌های همکاران بنده در دبیرخانه در برگزاری نشست‌های مختلف اثرگذار بوده است.» وی با بیان اینکه گرایش رسانه‌ای امسال به سومین دوره جشنواره اضافه شد، گفت: «این گرایش شامل صفحات مجازی، اپلیکیشن‌های موبایلی، نماهنگ و کلیپ و ایده‌پردازی بازی‌های رایانه‌ای می‌شود. به عبارت دیگر، در سومین دوره جشنواره، تلاش بر این بوده که گرایش‌ها افزایش پیدا کند تا بتوانیم با روش‌ها و ابزارهای مختلف به موضوع حقوق بشر آمریکایی بپردازیم. تلاش شده زمینه را فراهم کنیم تا بتوانیم مصادیق نقض حقوق بشر توسط ایالات متحده و هم‌پیمانان آنها را به نحو احسن بیان کنیم.» دبیر سومین جشنواره بین‌المللی حقوق بشر آمریکایی درباره تعداد برگزارندگان نیز گفت: «در هر گرایش این جشنواره به سه اثر نخست، جایزه ویژه‌ای اهدامی شود، همچنین در بخش کاریکاتور و کارتون علاوه بر این، ۵ اثر نیز به عنوان آثار شایسته، تقدیر و تجلیل خواهد شد.» آجرلو یادآور شد: «امسال مجموعه مقالات برگزیده جشنواره (علمی پژوهشی) علاوه بر اینکه

همچنین عکاسی و هنر دیجیتال است. در این نمایشگاه ۴۱ عکس در معرض دید مخاطبان قرار گرفته است. نمایشگاه تصویرگران چک با عنوان «از قلب اروپا» توسط انجمن تصویرگران ایران نیز میهمان خانه هنرمندان است. این نمایشگاه با تلاش دفتر بین‌المللی کتاب برای نسل جوان (شعبه چک) و انجمن تصویرگران چک برگزار شده است و در این نمایشگاه آثار نسل‌های مختلف تصویرگران مطرح این کشور که جوایزی چون هانس کریستین آندرسن، براتیسلاوا و بلونیا دریافت کرده‌اند به نمایش درآمده است. نمایشگاه ۶۰ سال با جهان هنرمندان محمد ناصری پور» به انتخاب امیر سقراطی نیز رویداد دیگر خانه هنرمندان است. محمد ناصری پور نقاش، معمار، مرمتگر و پژوهشگر شناخته‌شده ایرانی در سطح بین‌المللی است که در ایران کمتر شناخته شده است. او تلاش‌هایی در شناساندن هنر مینیاتور ایران و هنر دوره قاجار در خارج از کشور داشته است. در این نمایشگاه آثار ناصری پور که طی ۶۰ سال در زمینه گل و مرغ، پرتره و معماری خلق شده، در معرض دید عموم قرار گرفته است.